

Hej, má vytoužená krásko
Poslechni si příběh
Jak jsem se ztratil v tvých tvářích
Má láska byla jak se zdá skok
Do neznámých vln
Že jdu zvolna ke dnu se dá říct
Já byl tělem trosečník
A nikdy neměl ženu jaká jsi byla ty
Touhou štvaný bukanýr
Mráкотy že mě pokoří
Tíha těch let bezvětrí na rudém moři

Najednou vítr
A loď
Samet v ráhnoví
A tvůj hlas... „Tak pojď nahoru!“

Mne v den kdy dosáhli jsme přístav
Opustila úzkost
Žila mi pod hrudní kostí
A ty, že musíš změnit prý stav
Pustého to místa
Léčit mne svou přítomností
A já se s tebou miloval
A cítil jak se do mě vlévá tvá horká krev
V podzimním povětří
Pírka si čechral vedle tebe
Nejzachráněnější chlap pod českým nebem

A vzýval tvůj vítr
Tvou loď
Klíčové chvíle
Tvůj hlas mě zval nahoru

Ne snad že bych nebyl rád
Hořkoslané žití
Dvacet let s tebou dost změni
Jen jsem asi chtěl víc brát
A na té cestě vzhůru
Tíží mě vystřízlivění
Víš nikdy bych nevěřil
Že z kleku do stoje to bude tak bolestivé
Ach tolik ses mě napodpírala
Srdce mě bolí
Jak se tu belháš kolem o francouzských holích

Ale i když jsem zmrzačil tvé sličné tělo
I když jsem prostřílel tvou čistou duši
I když jsem nedovedl žít s tebou v harmonickém vztahu
I když tvá loď i ten samet už dávno jsou v tahu
Jsem šťastný, že můžu tu zpívat tvé jméno!
Slyšíš má krásko má couru má ženo!
Svoboda! Svoboda! Svoboda! Svoboda!